

GEDICHT

Toch grijpt de angst mij bij de keel
wanneer ik eenmaal de bergtop over
ben en de blauwe lucht verandert in het geel
van het zand, omdat dan het getover

begint, dat mij te wachten staat.
Het leek zo simpel in het begin:
je trekt je laarzen aan, je gaat
de bergen in, want niets is je te min.

Je ziet jezelf weerspiegeld in het water
van de bergbeek, gedeeltelijk en onaf,
en wanneer je dan veel later
de bergtop nadert, komt de straf.

Ach, 't is niet echt een straf,
wanneer de afdaling begint,
maar toch word ik erg bang,
want daarachter ligt weer een gedicht.